

RÖPORTAJ

UMUT ÖREN - BERRAK SOLMAZ

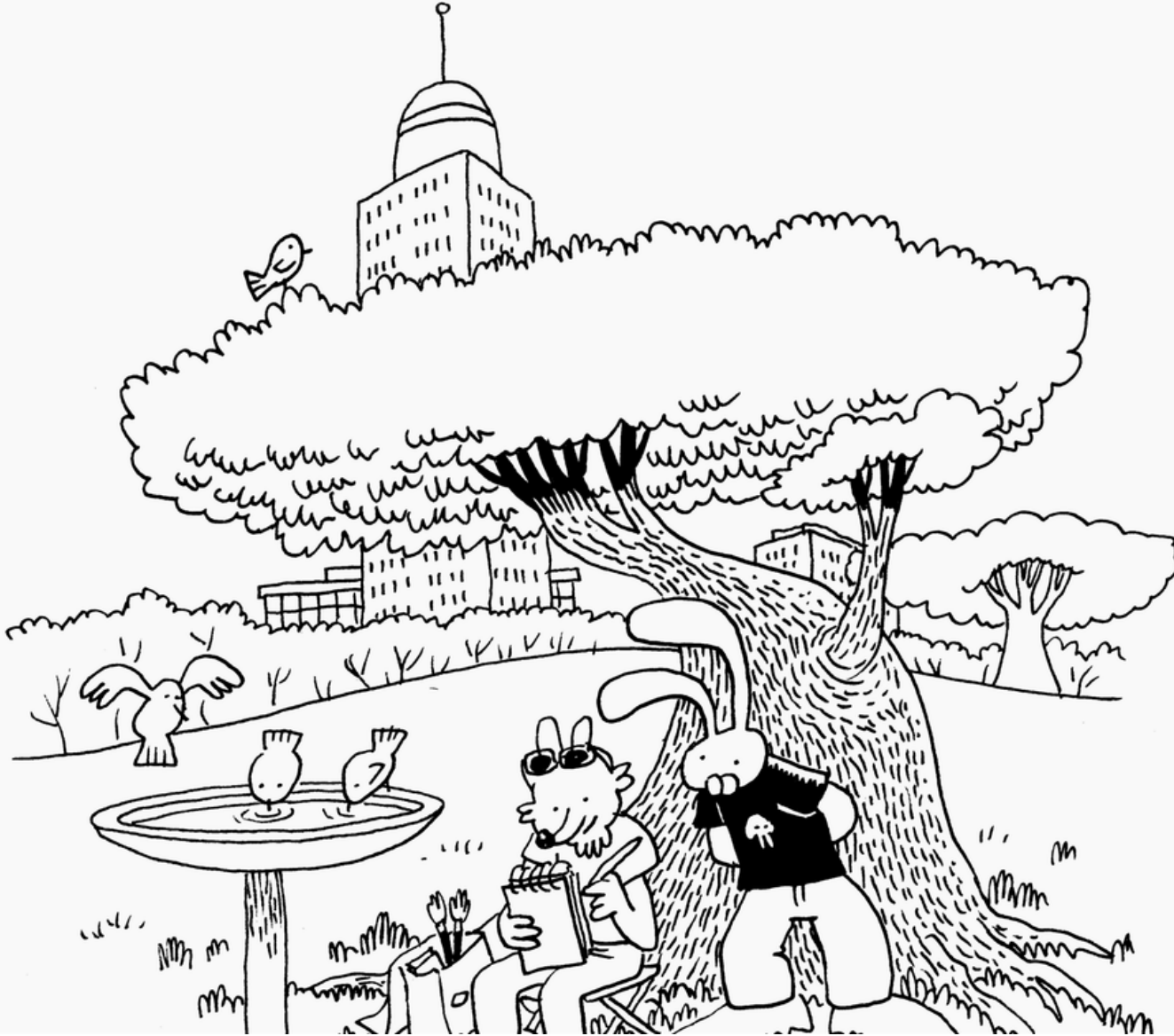
LEWIS TRONDHEIM

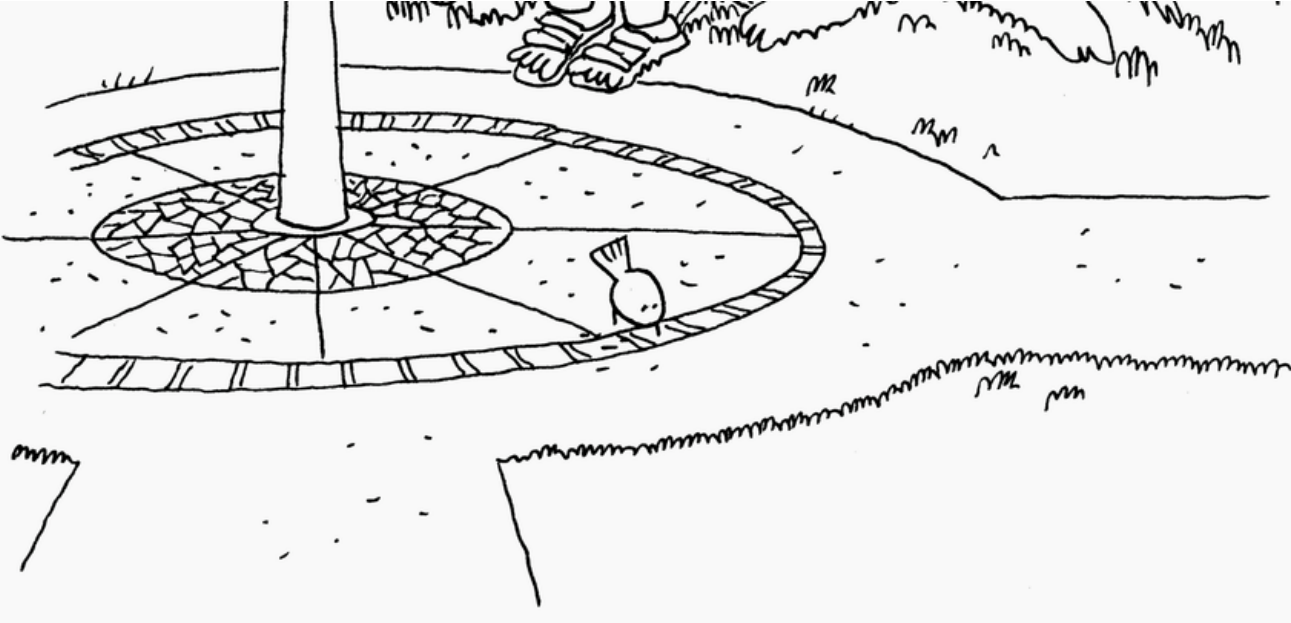
Yıllar içinde birçok farklı çizgi roman yarattınız. Yeni bir projeye başlarken nasıl bir hikaye anlatmak istediğinize karar verirken genellikle size ne yön veriyor?

Her zaman yeni bir şeyler keşfetme, çizim ya da hikaye anlatıcılığı becerilerimi geliştirme veya yeni bir sanatçıyla tanışma arzusu etkili olmuştur. Para hiçbir zaman bir etken olmadı; bu muazzam bir lüks. Şimdi bile kendimi şaşırtmaya çalışıyorum. Çoğu zaman doğaçlama yapıyorum, bu yüzden hikayenin ilk okuyucusu olarak öngörülebilir bir kurgu istemiyorum. Hatta bazen hikayemin başlangıcını bir yapay zekaya sunup ondan bir son yazmasını istiyorum. Her seferinde kendi kendime, "Eğer yapay zeka benim hayal ettiğim sonu bulursa, başka bir şey yapmam gerekecek," diyorum. Neyse ki henüz böyle bir şey olmadı.

Donjon evreni, uzun soluklu çizgi roman dünyalarının en dikkat çekici olanlarından biri haline geldi. Bir yaratıcı olarak bu evreni sizin için canlı tutan şey nedir? Ayrıca şu sıralar okurların heyecanla beklemesi gereken yeni bir proje veya hikaye üzerinde çalışıyor musunuz?

Bu evrene hayat veren şey Joann Sfar ile olan ortak çalışmamız. Ve çalışmak için her buluştuğumuzda, ne yazacağımız veya herhangi bir şey yazmayı başarıp başaramayacağımız hakkında hiçbir fikrimiz olmuyor. Bu karmaşık bir simya. Yazdığımız son kitaplardan birinde, albümde hiçbir karakterin olmamasına karar verdik. Sadece arka planlar var. Üstelik her şey on ikili hece ölçüsüyle (aleksandrin) yazıldı. Epik bir fantezi hikayesi için daha önce eşi benzeri görülmemiş bir meydan okuma!

Türkçede şöyle bir şarkı sözü vardır: "Yaprak döker bir yanımız, bir yanımız bahar bahçe."

Bu dize; bazen iyi ve kötü şeylerin aynı anda yaşandığını, umut ve umutsuzluğun bir arada var olarak tuhaf bir enerji ve süreklilik hissi yarattığını ifade eder. Hikayelerinizi yaratırken bu zıt duygular arasındaki dengeyi bilinçli olarak mı araştırıyorsunuz?

Karakterlerimin tamamen iyi veya tamamen kötü olmamasına özen gösteriyorum. Ne tam anlamıyla iyiler ne de kötüler. Ve her şeyden önemlisi, hayvan olsalar bile gerçekçi karakterler yaratmaya çalışıyorum. Onları asla kendi gerçek doğalarına uymayan bir şey yapmaya zorlamıyorum.

Eserlerinizde sık sık kendine has bir atmosfer yaratan suluboyayı kullanıyorsunuz. Çizgi romanlarınızda suluboya kullanmaya sizi çeken ne oldu ve bu, bir sayfayı kurgulama biçiminizi veya hikayenin ruh halini nasıl etkiliyor?

Renklerle nasıl çalışılacağını öğrenmek istedim. Bu yüzden sadece çizimler ve illüstrasyonlar yapmak yerine, önce çizip sonra renklendirdiğim çizgi roman sayfaları yarattım. Çizim tarzım daha çok yazı yazmak gibi olduğu için, suluboya bu doğal ve spontane yönü güçlendiriyor.

Biz küçük, bağımsız bir dergiyiz ve kendi çizgi romanlarımızı yaratmanın hayalini kuruyoruz. Bugün çizgi roman yapmaya başlamak isteyen genç sanatçılara ne gibi tavsiyelerde bulunursunuz?

İyi hikayeler yazın. Çizimlerin harika olması önemli değil. Hikaye iyiye ve balonlardaki yazılar okunaklıysa, insanlar sonuna kadar okumak isteyecektir.

